

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **vláda** se sídlem nábrž. E. Beneše 4, Praha 1, za kterou jedná na základě pověření JUDr. Václav Henych, ředitel odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, proti odpůrkyni: **Agrární strana**, se sídlem Klimentská 14, Praha 1, o návrhu na rozpuštění této politické strany,

t a k t o :

- I. Politická strana Agrární strana **se rozpouští.**
- II. Navrhovatelce **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 6. 2011 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh vlády České republiky (dále též „navrhovatelka“) na rozpuštění politické strany Agrární strany (dále jen „odpůrkyně“) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Navrhovatelka odůvodnila svůj návrh tím, že odpůrkyně neučinila po pozastavení činnosti žádné kroky k odstranění závadného stavu, na jehož základě bylo

rozhodnuto o pozastavení její činnosti. Nejvyšší správní soud pozastavil činnost odpůrkyně rozsudkem ze dne 17. 12. 2008, č. j. Pst 17/2007 - 57, přístupným na www.nssoud.cz, neboť odpůrkyně opakovaně nesplnila svoji zákonnou povinnost podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách a nepředložila příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, výroční finanční zprávy za roky 2004 až 2006 v úplnosti stanovené zákonem. Odpůrkyně nejenže nenapravila tento stav, ale nepředložila Poslanecké sněmovně ani výroční finanční zprávy za roky 2007, 2008 a 2009, což vyplývá ve vztahu k roku 2007 z usnesení Poslanecké sněmovny č. 777 ze 30. schůze konané dne 30. 4. 2008 a ve vztahu k roku 2008 z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1221 z 56. schůze konané dne 15. 5. 2009 ke Zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2008 (část II. písm. b) bod 1.) a usnesení Poslanecké sněmovny č. 1677 ze 78. schůze ze dne 16. 4. 2010 ke Zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2009 (část III. písm. b) bod 1.). Odpůrkyně tak neučinila ani dodatečně, jak vyplývá z dokumentace výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí uložených v sekretariátu kontrolního výboru Poslanecké sněmovny. V souladu s § 14 odst. 2 zákona o politických stranách proto navrhovatelka požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozpustil politickou stranu Agrární strana a aby jmenoval likvidátora této politické strany.

Odpůrkyně se k návrhu nevyjádřila, ač k tomu byla vyzvána.

Z obsahu spisu soud konstatuje, že shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. Pst 17/2007 - 57, byla pozastavena činnost odpůrkyně, neboť bylo prokázáno, že opakovaně nesplnila zákonem uloženou povinnost podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, když opakovaně zaslala Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR za roky 2004 až 2006 namísto výroční finanční zprávy splňující náležitosti stanovené v již citovaném ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách toliko stručné dopisy, které nebylo možno v žádném případě považovat za výroční finanční zprávy splňující náležitosti vyplývající z tohoto ustanovení zákona. Z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 777 ze 30. schůze konané dne 30. 4. 2008 a z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 1221 z 56. schůze konané dne 15. 5. 2009 je dále patrné, že odpůrkyně nepředložila výroční finanční zprávu ani za roky 2007 a 2008. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrkyně opakovaně nesplnila svou povinnost předložit každoročně Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu obsahující náležitosti podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 96 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) rozhoduje Nejvyšší správní soud o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu, musel Nejvyšší správní soud ještě postavit najisto, zda odpůrkyně v mezidobí (tedy od podání návrhu na rozpuštění doručeného Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 6. 2011 do doby rozhodnutí) nesplnila svoji zákonnou povinnost zpětně. Za tímto účelem si Nejvyšší správní soud vyžádal vyjádření od Poslanecké sněmovny. Z přípisu Ing. M. H., tajemnice kontrolního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, ze dne 3. 8. 2011, č. j. KV/2.8.11/9001/ 302/141H, pak Nejvyšší správní soud zjistil, že odpůrkyně k uvedenému datu nepředložila Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy nejen za roky

2004 až 2006 v úplnosti stanovené zákonem o politických stranách, ale zároveň dále k uvedenému datu nepředložila ani výroční finanční zprávy za roky 2007 až 2010.

Nejvyšší správní soud poté na základě těchto zjištění dospěl k závěru, že návrh na rozpuštění odpůrkyně v této věci **je důvodný**. O návrhu přitom rozhodoval v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť navrhovatelka s tímto záměrem soudu projevila souhlas a odpůrkyně se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. v zákonem dané lhůtě nevyjádřila. Má se tedy za to, že odpůrkyně s takovým postupem vyslovila souhlas.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o politických stranách může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany či hnutí pozastavena, podá vláda podle § 15 odst. 1 zákona o politických stranách návrh na rozpuštění strany či hnutí; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého soudního řádu správního.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s § 1 až 5 nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrkyně neučinila žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o pozastavení její činnosti, tj. nepředložila výroční finanční zprávy za roky 2004 až 2006 se zákonnými náležitostmi. Navíc, jak vyplývá z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny a sdělení jejího kontrolního výboru ze dne 3. 8. 2011, nesplnila tuto povinnost ani ve vztahu k rokům následujícím (2007 až 2010). Odpůrkyně tak opakovaně nepředložila Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR výroční finanční zprávy splňující náležitosti stanovené v ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v tomto ohledu jednoznačně vyplývá že, *„jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, rozhodne Nejvyšší správní soud o rozpuštění politické strany nebo hnutí podle § 13 odst. 6 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. Pst 5/2003 - 43, publikovaný pod č. 299/2004 Sb. NSS). Přitom Nejvyšší správní soud pečlivě odlišuje případy, kdy finanční zprávy nejsou politickou stranou předloženy vůbec či nejsou opatřeny povinnou zprávou auditora, od případů, kdy finanční zprávy sice předloženy jsou, ale vyvstane otázka, zda tyto finanční zprávy splňují náležitosti zakotvené v § 18 zákona o politických stranách. V posledně jmenované skupině případů Nejvyšší správní soud obzvláště obezřetně dbá na to, aby zabránil přepjatému formalismu při zkoumání náležitostí předložených finančních zpráv (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 20. 2. 2008, č. j. Pst 39/2007 – 82, dále také rozsudek ze dne 24. 6. 2009, sp. zn. Pst 22/2008 – 41, přístupné na www.nssoud.cz).

Jak jednoznačně vyplývá z navrhovatelkou předložených podkladů, posuzovaná věc spadá zároveň do obou jmenovaných skupin případů, neboť odpůrkyně za roky 2004 až 2006 nepředložila úplné finanční zprávy, které by splňovaly zákonné náležitosti uvedené v ustanovení § 18 zákona o politických stranách, a poté pokračovala v neplnění svých zákonných povinností tím způsobem, že nepředložila již vůbec finanční zprávy za roky 2007 – 2010. Jednání odpůrkyně spočívající v opakovaném porušování povinnosti předkládat finanční zprávy naplňuje zákonné podmínky pro rozpuštění této politické strany, jejíž činnost byla dříve soudem pozastavena.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl na základě návrhu oprávněného subjektu tak, jak je uvedeno ve výroku, tedy že uvedená politická strana se rozpouští.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšné navrhovatelce, která by jinak měla na náhradu nákladů právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 in fine zákona o politických stranách soud určí v rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí. Nejvyšší správní soud proto určil likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčкова 44, Brno, který s tímto určením souhlasí. Tento bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politická strana **j e o p r á v n ě n a** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jejím rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2; § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 17. srpna 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu